

18.6.57, יום ג'

כעשרה חברי חוועד היהודי האמריקני באו אצלי עם צורך של קושיות
שלילת חופש הדת במדינה (חוק הנשואין והגירושים), הפליה בחוק השרות,
דברי האטיקורטיים על יחס יהודי הו"ל לממשלת ישראל כל ממסלחם ועוד.
השיחה נמסקה לרגל בקורו של דוקוול - המסונה על המה"ח ב- S.D. . שאל
למחרון בעיה הפליטים, לאפשרות "סידור", אמרו לי שאינו ידיד. היה פה בימי
המצור על ירושלים מלפני 14 במאי 1948 עד אחרי ההפוגה השניה. כשחזרתי לו
מידת איסור ואיסור בהתנהגות ארה"ב ואו"ם ביחס אלינו - אמר שגם הערבים טוענים
כך. שאלתיו אם בפלישת הערבים בשנה 1948 דרשו מהם נסיגה?

- אה"צ בירור עם המה"מ על עניני חנוך. הפעם הצטמצמו בשאלת העברה
ממממ לסגמח. זיאמה הציע שרק משנת 1958 ואילך, ביטובים חדשים יוכלו פעם
לערער ולשנות המממח, אונא הציע שיוכלו לעשות זאת בכל היטובים, ופעם בשלש
שנים. העירותי לפה"מ שאילו לא ערבבו סוליטיקה כדת וחיו קובעים עד היכן
הם פוכנים ללכה בדרישותיהם לחסיל מרות הדת על כל העם - היו הענינים
מסודרים בנקל, כי אין בינינו "החפשיים" רצון לכסיה אנטי דחית או שלילת
הזכות של יהודים "מסודרתיים" לתח לבניהם חינוך מסרתי.

- בערב ישיבת הממשלה. איסור הרצה על ש.ב. וענה על שאלות.